

Forfatter: Gjellerup, Karl

Titel: Udrag fra Minna

Citation: Gjellerup, Karl: "Minna", i Gjellerup, Karl: *Minna*, 1889, s. 26. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-gjellerup01-shoot-idm139731118783040/facsimile.pdf> (tilgået 31. juli 2024)

Anvendt udgave: Minna

Ophavsret: Udgiver har den fulde ophavsret.

Dog kan værket gengives i det omfang som det følger af ophavsretsretlige undtagelser om citat, kopiering til privat brug mv. Desuden kan der ske kopiering til undervisningsbrug mv. i det omfang som det følger af aftaler indgået med Copydan og tilsvarende institutioner.

Nogle af værkerne i Arkiv for Dansk Litteratur er dog helt fri af ophavsret (public domain), og så kan du bruge værket frit.

Du kan finde hvilke værker fra Arkiv for Dansk Litteratur som er frie i [denne liste](#). Har du spørgsmål til benyttelsen af et værk, kan du kontakte udgiver: [Det Danske Sprog- og Litteraturselskab](#)

III.

Hvis jeg maatte raade, saa skulde der paa et af de mest fremragende Punkter i denne Egn opstilles en Skamstøtte for den Mand, som har opfundet det skrækkelige Navn: „Sachsisk Schweiz“. Sikkert er det, at Ingen har skadet den smukke lille Klippe-Egn mer, — end ikke „Bjærgforeningerne“. Nu kommer enhver Besøgende hertil, enten med en Erindring eller et Phantasibillede af Schweiz som Maalestok, sammenligner og vrager, og gør sig selv vigtig med, at han har sét eller tænkt sig noget ganske anderledes Storartet, hvad det stakkels Land jo slet ikke har bedt ham om.

Men naar man kommer herhen uden nogen Fordring og tager Landet som det er — fremfor Alt, naar man ikke tager det i Turiststormskridt, men lægger sig smukt hen for at leve og nyde, — hvilken Rigdom af Naturskønhed byder det En

da ikke, fuld af Modsætninger, som ere forsonede i en ganske ejendommelig idyllisk Landlighed: Goldhed og frodig Fylde, vild og stejl Sønderrevethed og dyrkede Fladstrækninger findes Side om Side eller over hinanden, og fra lys dirrende Hede træder man umiddelbart ind i fugtig-sval Skygge. Og hvor udvider Lungerne sig i en friskere og mere sund krydret Luft end den, der stryger hen over disse Højder og fylder disse Skove og Klippedale?

Men for rigtig at finde sig til Rotte, maa man sætte sig ind i denne Egn's ejendommelige Natur, og forstaa, at det ikke er et Bjærgland, man færdes i, men en Højslette, som ved Vandflod er bleven kløvet, gennemgravet og udskyllet, hvorved Stenen er kommet frem snart som Furerne's Vægge, snart som Ruiner midt i dem, saa at Klipperne mindre danne den ophøjede Del af Landskabet end dets Fordybninger. Derfor undres man i Begyndelsen over at se en frodig grøn Mark runde sig oppe over en brat Klippevægs ru Stenhud, som en Fløjelssadel paa en Elefant, og man forbavses ved, efter at have gaaet gennem bølgende Rugmarker, under sine Fødder at se et af disse vilde og forrevne Klippepartier med en Uendelighed af Tinder og Taarne og hundred Fod høje Sandstenskogler. I Begyndelsen ærgrer man sig næsten lidt